

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 21C/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119203732
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Vozárová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2119203732.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v právnej veci navrhovateľa: O.. A. A., A.., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXXX/XX, H., zastúpený: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., Hlavná 31, Trnava proti odporkyni: O.. W. A., A.., na. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXXX/XX, H., o návrhu navrhovateľa na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 20C/105/2018-31 zo dňa 20.12.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/80/2019-123 zo dňa 01.04.2019, takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa sa z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 06.05.2019, doručeným súdu dňa 06.05.2019, domáha zrušenia neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 20C/105/2018-31 zo dňa 20.12.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/80/2019-123 zo dňa 01.04.2019. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 02.05.2019 si prevzal potvrdenie Okresného úradu H., odboru Všeobecnej vnútornej správy, v ktorom ho informovali o tom, že všetky oznámenia o priestupkoch podané odporkyňou voči osobe navrhovateľa boli odložené ako nedôvodné. Na základe tejto skutočnosti sa ukázalo, že neodkladné opatrenie ako aj vykázanie zo spoločnej domácnosti políciou boli vydané hlavne na základe falošných obvinení osoby navrhovateľa z priestupkov. Hoci Krajský súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v časti uloženej povinnosti nevstupovať do rodinného domu, toto rozhodnutie odôvodňoval na základe osvedčenia z dôvodného podozrenia z násillia, kde v bode 22 uvádza, že v posudzovanom prípade bolo protiprávne správanie žalovaného osvedčené predovšetkým potvrdením policajného orgánu o jeho vykázaní zo spoločného obydllia, trestný oznámením, ako aj oznámeniami o priestupkoch. Vznikli však nové skutočnosti (preukázané falošné obvinenia osoby navrhovateľa) na základe ktorých podozrenie z násillia už nie je možné dostatočne osvedčiť, preto ani ďalšie trvanie nariadenia neodkladného opatrenia nie je v súlade so zákonom. V potvrdení Okresného úradu H., odbor Všeobecnej vnútornej správy sa konštatuje, že oznámenia o priestupku vedené voči navrhovateľovi boli všetky odložené podľa § 66 ods. 2 písm. a) zákona o priestupkoch (teda ako nedôvodné - falošné) 1. OU-TT-OVVS2-2018/036657, pr. č. 1419/2019 - odložené ako nedôvodné, X. P.-OVVSX-XXXX/XXXXXX, pr. č. XXXX/XXXX - odložené ako nedôvodné, 3. P. - odložené ako nedôvodné, 4. P. - odložené ako nedôvodné, 5. P. odložené ako nedôvodné. Vykázanie bolo realizované hlavne na základe vyššie spomenutých falošných oznámení o priestupku. Teda ak by tieto oznámenia neexistovali, polícia by nebola oprávnená vykázanie zrealizovať. Taktiež sťažnosť voči postupu policajtov pri vykázaní z obydllia bola čiastočne posúdená ako odôvodnená a na základe tohto boli riaditeľom okresného riaditeľstva PZ prijaté opatrenia. Od 14.11.2018 do dnešnej doby nebolo vznesené obvinenie voči osobe navrhovateľa, taktiež jedným z hlavných dôvodov vôbec na začatie šetrenia vo veci bolo množstvo spomenutých falošných oznámení o priestupkoch. Nakoľko ďalší výkon neodkladného opatrenia okrem iného predstavuje aj neprimeraný zásah do jeho výkonu vlastníckych práv i práva na rešpektovanie jeho obydllia podľa Ústavy SR, navrhovateľ navrhuje, aby súd neodkladné opatrenie zrušil v celom rozsahu.

2. Navrhovateľ ako dôkazy označil a predložil oznámenie Krajského riaditeľstva PZ v Trnave zo dňa 13.03.2019 o výsledku prešetrenia sťažnosti, Odpoveď Okresného úradu Trnava zo dňa 30.04.2019, Oznámenie Okresného riaditeľstva PZ Trnava zo dňa 03.04.2019 o prijatých opatreniach.

3. Odporkyňa k návrhu navrhovateľka na zrušenie neodkladného opatrenia uviedla, že poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 3.8.2017 sp. zn. II. ÚS 491/2017, pričom na skutkových okolnostiach, za ktorých bolo neodkladné opatrenie vydané sa nič nezmenilo a to i napriek tomu, že navrhovateľ s ňou v súčasnosti nezdieľa spoločný dom z titulu uloženej mu povinnosti dočasne nevstupovať do rodinného domu. Aj napriek tomu však navrhovateľ aj naďalej pokračuje v konaní, ktorým hrubo zasahuje do života odporkyne a psychickým násilím narúša jej denné fungovanie, pričom u nej vzbudzuje dôvodnú obavu o život /nepredvídateľnosť v jeho osobnosti, pudovosť v osobnosti, nekritickosť voči vlastnej osobe, cholerickosť, emočne nestabilná osobnosť impulzívneho typu, narcistická štruktúra - sú vlastnosti a črty popísané v jeho psychologickom posudku/, telesné a duševné zdravie, ktoré sa už stáva z titulu správania navrhovateľa neúnosným. Konanie navrhovateľa zasahuje nie len odporkyňu, ale aj harmonický vývin ich troch maloletých detí, ktoré jej boli neodkladným opatrením zverené do starostlivosti. Z uvedeného dôvodu dňa 12.07.2019 doplnila trestné oznámenie, ktoré sa vedie pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona pod číslom Y. zo dňa 11.12.2018. Napriek uvedenému trestnému konaniu však odporkyňa zastáva názor, že právna kvalifikácia konania navrhovateľa v trestnom, resp. priestupkových konaniach a prípadné rozhodnutie o vine, prípadne nevine je vo vzťahu k posúdeniu odôvodnenosti trvania neodkladného opatrenia irelevantná, pretože tak ako to uvádza Krajský súd Trnava v uznesení sp. zn. 10Co/80/2019 zo dňa 01.04.2019 v bode 25 "Jednotlivé skutky žalovaného označené žalobkyňou za schválnosti (odmietnutie presťahovať sa do inej izby ako je manželská spálňa, zámerné vyvolávanie hádok a sporov aj v prítomnosti maloletých detí, hádzanie oblečenia v hneve do šatníka a následné vysmievanie sa žalovaného do tváre žalobkyne, čistenie dlážky kúpeľne čistým županom žalobkyne za účelom vyprovokovania, hádzanie špinavého riadu a vypratanej bielizny do postele žalobkyne, výčitky, že deťom žalobkyňa nevarí, blokovanie parkovacieho miesta v garáži starými pneumatikami alebo chladničkou, verbálne útoky) zdanlivo samy osebe nenavodzujú dojem, že ide násilie ". Odloženie jednotlivých oznámení o priestupku Okresným úrad Trnava však bolo posudzované a rozhodnuté výhradne jednotlivo a nie v spoločnom konaní, v kontexte pokračujúcich skutkov, ktorých sa navrhovateľ voči odporkyni dopúšťal. Preto sa odporkyňa stotožňuje s názorom Krajského súdu Trnava, že i keď jednotlivé skutky samy osebe nenavodzujú dojem, že ide násilie, pri ich posúdení v spoločnom konaní v širších súvislostiach je nepochybné, že skutky navrhovateľa majú znaky protiprávneho konania, čím navrhovateľ hrubo zasahuje do jej práv v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. V uznesení sp. zn. 10Co/80/2019 zo dňa 01.04.2019 v bode 19 súd uviedol že: „V predmetnej veci súd prvej inštancie konštatoval u žalovaného podozrenie z násillia, keď jeho konanie posúdil ako vzbudzujúce obavu o život, telesné a duševné zdravie žalobkyne (ako i maloletých detí) ." Následne Krajský súd Trnava v bode 22 citovaného uznesenia uvádza, že "V posudzovanom prípade bolo protiprávne správanie žalovaného osvedčené predovšetkým potvrdením policajného orgánu o jeho vykázaní zo spoločného obydllia, trestným oznámením, ako aj oznámením o priestupkoch". V žiadnom prípade preto nemožno súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že odloženie jednotlivých oznámení o priestupkoch Okresným úradom v H. je novou skutočnosťou, pretože tieto skutkové okolnosti existovali už v čase pred vydaním neodkladného opatrenia a z uvedeného dôvodu nespĺňajú zákonnú podmienku nových okolností, ktoré v čase rozhodovania o neodkladnom opatrení neboli známe. Okrem toho odloženie jednotlivých oznámení o priestupkoch nepredstavuje ani zmenu skutkových okolností resp. pomerov a kvalitatívneho posunu v otázke miery preukázania rozhodujúcich skutočností. Uvedené konštatovanie je zrejme aj s poukazom na skutočnosť, že odloženie oznámení o priestupkoch netvorí prekážku rozhodnutej veci pre účely trestného konania, ktoré sa v predmetnej veci vedie. Zdokumentovanie a dokázanie viny je však vecou trestného, resp. priestupkového konania a záleží od mnohých okolností, ktoré však nič nemenia na skutočnosti, že navrhovateľ sa dopustil a neustále aj dopúšťa protiprávneho konania, čím svoje útoky na psychickú integritu odporkyne neustále stupňuje, tak ako je to uvedené v doplnenom trestnom oznámení zo dňa 12.07.2019. S poukazom na citované uznesenie Ústavného súdu má odporkyňa za to, že skutky navrhovateľa, pre ktoré bolo nariadené neodkladné opatrenie boli posúdené súdom oboch stupňov a teda, že existovali už v čase rozhodovania o neodkladnom opatrení. Z uvedeného dôvodu ich preto nemožno považovať za skutočnosti, ktoré nastali až po vyhlásení uznesenia súdu o neodkladnom opatrení ani za skutočnosti, ktoré by znamenali zmenu skutkových okolností, resp. pomerov. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti preto odporkyňa navrhuje, aby súd návrh

navrhovateľa zamietol ako nedôvodný. Odporkyňa ako dôkazy označila a priložila Doplnenie trestného oznámenia zo dňa 12.07.2019.

4. Z Oznámenia Krajského riaditeľstva PZ v Trnave zo dňa 13.03.2019 o výsledku prešetrenia sťažnosti vyplýva, že na základe vykonaného prešetrenia, zo zabezpečených písomných podkladov, vyjadrenia dotknutého policajta a poskytnutej súčinnosti je možné konštatovať, že dňa 12.12.2018 bolo vykonané vykazanie zo spoločného obydľia navrhovateľa, pričom vykazanie zo spoločného obydľia bolo vykonané v súlade so zákonom č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore, na základe čoho bola sťažnosť v tejto časti podľa § 20 zákona o sťažnostiach vyhodnotená ako neopodstatnená. Sťažnosť navrhovateľa v časti, v ktorej namietal neúplné vyplnenie Potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydľia a v časti, v ktorej namietal, že nebol riadne poučený, bola vyhodnotená ako opodstatnená. Sťažnosť navrhovateľa v časti, v ktorej namietal, že počas výkonu vykazanie nebol riadne a včas poučený, nebolo možné prešetriť.

5. Z Odpovede Okresného úradu H., odboru všeobecnej vnútornej správy zo dňa 30.04.2019 vyplýva, že priestupkové veci vedené pod sp.č.: P. v priestupkovej veci proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d), v spojení s § 49 ods. 1 písm. e) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov boli všetky odložené podľa § 66 ods. 2 písm. a) zákona o priestupkoch.

6. Z Oznámenia Okresného riaditeľstva PZ Trnava zo dňa 03.04.2019 o prijatých opatreniach vyplýva, že riaditeľovi OR PZ v Trnave bola dňa 13.03.2019 doručená z oddelenia kontroly KR PZ v Trnave zápisnica o prešetrení sťažnosti G. na postup policajtov Obvodného oddelenia PZ v Trnave v súvislosti s oprávnením policajta vykázať osobu zo spoločného obydľia. Sťažnosť navrhovateľa bola čiastočne vyhodnotená ako opodstatnená a na základe tohto boli prijaté nasledovné opatrenia: 1. Policajti OO PZ Trnava boli preškolení z interných predpisov, ktoré upravujú postup príslušníkov PZ pri vykázaní zo spoločného obydľia za účelom predchádzania zistených nedostatkov do budúcnosti. 2. Vytýkané nedostatky boli zovšeobecnené na pracovnej porade riaditeľa OO PZ Trnava, ako aj na rozšírenej porade OR PZ v Trnave, aby sa podobné nedostatky do budúcnosti nevyskytli. 3. Proti policajtovi zodpovednému za zistený nedostatok bola vyvodená zodpovednosť riaditeľom OO PZ Trnava v zmysle zákona č. 73/1998 Z.z.

7. Z doplnenia trestného oznámenia vo veci začatého trestného stíhania pre týranie blízkej a zverenej osoby k T. podaného odporkyňou dňa 12.07.2019 na Krajskú prokuratúru v Trnave vyplýva, že nakoľko navrhovateľ sa priebežne zaoberá tým, ako odporkyňu ublížiť, pokoriť, sťažiť jej bežné denné fungovanie, ekonomicky ju ničiť, dopĺňa trestné oznámenie o tieto skutočnosti: do súdneho spisu predkladá enormné množstvo nepravdivých alebo manipulatívnych informácií s cieľom diskreditovať osobu odporkyne, znalcovi z odboru psychológie dal výpis z jej zdravotnej dokumentácie s cieľom poukázať manipulatívnym spôsobom na jej zdravotný stav spred 7 rokov, auto, ktoré mala prenajaté cez operatívny leasing bola v dôsledku nezmyselných intervencií manžela nútená odovzdať a následne si požičať peniaze na kúpu ďalšieho auta, keďže ho denne využíva na cestu do zamestnania a starostlivosť o deti, vysporiadanie PS s manželom je fakticky mimosúdnou cestou úplne nemožné, jeho jediný cieľ je vrátiť sa do spoločného domu a ubližovať odporkyňu, úškry a vyhrážky, že čoskoro sa domov vráti a bude si fotiť odporkyňu, ako odtiaľ odchádza a ešte mu bude vyplatené odškodné za polročné porušenie vlastníckych práv odporkyňou, navrhovateľ na ÚPSVsR hlási zanedbávanie starostlivosti odporkyňou, následne je predvolaná na ÚPSVaR, kde vysvetľuje súvislosti, snaha, aby nemohla ísť do práce, klamstvá, manipulácie s cieľom ubližovať odporkyňu, z domu si navrhovateľ cez deti odnáša veľké množstvo vecí, výzva na vydanie nábytku aj napriek skutočnosti, že pri dohode o vyporiadaní BSM sa stal vlastníctvom odporkyne - detské izby, posteľ, matrace dal sťahovacou službou odviezť do skladu a odporkyňa s deťmi spala na 2 posledných matracoch a následne musela zabezpečiť ďalšie, nekončiacie vyhrážky súdom, snaha minimalizovať výživné, klamstvá a podvody v ekonomickej činnosti, navrhovateľ takmer zrazil odporkyňu autom v čase, keď sa rozprávala s najmladšou D., navrhovateľ zloží odporkyňu telefón, keď niečo potrebujú do školy, konfliktnosť v H. krasokorčuľarskom klube, navrhovateľ odviezol deti do H. bez súhlasu odporkyne, navrhovateľ odovzdáva odporkyňu deti s cieľom meniť jej program. Navrhovateľ bol vykázaný zo spoločnej nehnuteľnosti, preto spôsob, akým sa odporkyňa snaží ubližovať, je iný, napriek tomu pretrvávajúci v značnej frekvencii a intenzite.

8. Zo spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 20C/105/2018 vyplýva, že odporkyňa (v procesnom postavení žalobkyne) podala voči navrhovateľovi (v procesnom postavení žalovaného) návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a Okresný súd Trnava uznesením č.k. 20C/105/2018-31 zo dňa

20.12.2018 rozhodol tak, že I. Žalovanému sa ukladá dočasne nevstupovať do rodinného domu - stavba so súpisným č. XXXX, postavená na parcele registra "Y." s parc. č. XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², druh stavby: XX - Rodinný dom, popis stavby: rodinný dom s garážou, na pozemok, parcela registra "Y." s pare. č. XXXX/XXX. o výmere XXX m², zastavaná plocha a nádvorie s na pozemok, parcela registra ". spare. č. XXXX/XXX o výmere XXX m², zastavaná plocha a nádvorie, zapísané na L V č. XXXXX vedenom katastrálnym odborom Okresného úradu H. pre k. ú. H., obec H., okres H., a to až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej. II. Žalovanému sa ukladá nekontaktovať žalobkyňu písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami s výnimkou rozsahu nevyhnutného na zabezpečenie starostlivosti o maloleté deti: H. A., nar. XX.XX.XXXX, H. A., nar. XX.XX.XXXX, D. A., nar. XX.XX.XXXX. III. Žalovanému sa ukladá nepribližovať sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s výnimkou konania pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom konaní a správnymi orgánmi a rozsahu nevyhnutného na zabezpečenie súdom určeného styku s maloletými deťmi: H. A., nar. XX.XX.XXXX, H. A., nar. XX.XX.XXXX, D. A., nar. XX.XX.XXXX. IV. Žalobkyňi sa ukladá povinnosť podať proti žalovanému v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia žalobu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXXX vedenom katastrálnym odborom Okresného úradu H. pre k. ú. H., obec H., okres H. ako stavba so súpisné č. XXXX, postavená na parcele registra ". s pare. č. XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², druh stavby: XX - Rodinný dom, popis stavby: rodinný dom s garážou, pozemok, parcela registra "Y." s pare. č. XXXX/XXX o výmere XXX m², zastavaná plocha a nádvorie s na pozemok, parcela registra ". spare. č. XXXX/XXX o výmere XXX m², zastavaná plocha a nádvorie. V. Žalobkyňi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že žalobkyňa spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia predložila aj výpis z listu vlastníctva č. XXXXX, záznam o podaní oznámenia zo dňa 03.10.2018, dodatok k podaniu oznámenia zo dňa 23.10.2018, záznam o podaní oznámenia zo dňa 28.10.2018, záznam o podaní oznámenia zo dňa 02.11.2018, zápisnicu o trestnom oznámení zo dňa 14.11.2018, záznam o podaní oznámenia zo dňa 12.12.2018, potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlija zo dňa 12.12.2018. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalobkyňa a žalovaný sú podielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti. Z jednotlivých záznamov o podaní oznámenia voči žalovanému a zo zápisnice o trestnom oznámení, ako aj zo samotného vyjadrenia žalovaného k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mal súd preukázané, medzi žalobkyňou a žalovaným dochádza veľmi často ku konfliktom, hádkam a napätým situáciám, čoho svedkami sú ich spoločné maloleté deti. Z potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlija má súd za preukázané, že podľa § 27a ods. 1 Zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zboru v znení neskorších predpisov bol žalovaný dňa 12.12.2018 v čase o 20:50 hod. vykázaný zo spoločného obydlija žalobkyne ako ohrozenej osoby. Súd sa vecne stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj s názorom o osvedčení práva majúceho chrániť za pomoci neodkladného opatrenia, keďže žalovaný je vo vzťahu k žalobkyňi bývajúcej v predmetnej nehnuteľnosti - rodinnom dome, podozrivý z násillia. Z posledných udalostí uvedených žalobkyňou v podanom návrhu, ako aj z predložených dôkazov súdu vyplýva, že opísané konanie žalovaného k žalobkyňi vzbudzuje obavu o jej život, telesné a duševné zdravie, ako aj život, telesné a duševné zdravie maloletých detí pochádzajúcich z manželstva žalobkyne a žalovaného. Súdu boli predložené dostatočné dôkazy a súd má tak za osvedčené, že je dôvodná obava, že by žalobkyňa mohla byť ako chránená osoba ohrozená na svojom živote a zdraví. Súd uložil žalovanému dočasne nevstupovať do predmetnej nehnuteľnosti, nekontaktovať žalobkyňu a nepribližovať sa k žalobkyňi, keď účelom daného neodkladného opatrenia je okrem zabezpečenia priamej ochrany života a zdravia ohrozenej osoby, zabezpečiť jej aj pocit bezpečia a možnosť života bez strachu a neustálych obáv o svoj život a zdravie.

9. Krajský súd v Trnave na odvolanie navrhovateľa uznesením č.k. 10Co/80/2019-123 zo dňa 01.04.2019 rozhodol tak, že odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v časti uloženej povinnosti dočasne nevstupovať do rodinného domu - stavba so súpisným číslom XXXX, postavená na parcele registra "Y.", parc. č. XXXX/XXX, . na pozemok parcela registra "Y.", parc. č. XXXX/XXX, o výmere XXX m², zastavaná plocha a nádvorie, a na pozemok parcela registra "Y.", parc. č. XXXX/XXX, o výmere XXX m², zastavaná plocha a nádvorie, v katastrálnom území H., obec H., okres H., zapísané na L V Č. XXXXX, do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej (I.) a v časti uloženej žalobnej povinnosti (IV.) potvrdzuje. V časti uloženej povinnosti nekontaktovať žalobkyňu (II.) a nepribližovať sa k žalobkyňi (III.) odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie mení tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá a v časti náhrady trov konania (V.) uznesenie súdu prvej inštancie ruší. Odvolací súd v bode 22 odôvodnenia uznesenia konštatoval, že v posudzovanom prípade bolo protiprávne správanie

žalovaného osvedčené predovšetkým potvrdením policajného orgánu o jeho vykázaní zo spoločného obydlija, trestným oznámením, ako aj oznámeniami o priestupkoch. V bode 23 bolo konštatované, vo vzťahu k sťažnosti žalovaného voči postupu policajta a k tvrdeniu, že táto bola po prešetrení vyhodnotená ako opodstatnená, je potrebné uviesť nasledovné. Z upovedomenie KRPZ v Trnave z 13.3.2019 č. G. vyplýva, že sťažnosť týkajúca sa žiadosti zaslania úradného záznamu spísaného policajtom bola posúdená ako žiadosť a postúpená na OR PZ v H.. Pokiaľ ide o sťažnosť voči samotnému vykázaniu (a teda najpodstatnejšiu časť pre dané konanie), vykázanie žalovaného zo spoločného obydlija bolo vyhodnotené ako súladné so zákonom č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore a preto sťažnosť v tejto časti bola posúdená ako neopodstatnená (v častiach týkajúcich sa potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlija z 12.12.2018, z dôvodu, že bolo neúplné, došlo k porušeniu všeobecne záväzných právnych predpisov, a tiež poučenie vykázanej osoby nebolo v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi). Podľa bodu 24. V predmetnej veci bolo náležité posúdiť, či predmetné skutky žalovaného možno považovať za násilie, a to komplexne s prihliadnutím na všetky okolnosti daného prípadu. 25. Jednotlivé skutky žalovaného označené žalobkyňou za schválnosti (odmietnutie presťahovať sa do inej izby ako je manželská spálňa, zámerne vyvolávanie hádok a sporov aj v prítomnosti maloletých detí, hádzanie oblečenia v hneve do šatníka a následné vysmievanie sa žalovaného do tváre žalobkyne, čistenie dlážky kúpeľne čistým županom žalobkyne za účelom vyprovokovania, hádzanie špinavého riadu a vypratej bielizne do postele žalobkyne, výčitky, že deťom nevarí, blokovanie parkovacieho miesta v garáži starými pneumatikami alebo chladničkou, verbálne útoky) zdanlivo samy o sebe nenavodzujú dojem, že ide o násilie. Odvolací súd ďalej dospel k záveru v bode 31., že v posudzovanej veci práve hromadnosť, opakovanie a sústavné trvanie skutkov žalovaného, malo za následok, že spolužitie žalobkyne so žalovaným sa stalo objektívne neznesiteľným a neakceptovateľným, hrubo narúšajúcim kvalitu života žalobkyne, ktorá je nútená znášať negatívne následky správania žalovaného, vykonávať aktivity na svoju obranu v snahe eliminovať uvedené následky, odchádza z domu, aby sa vyhla stretnutiam so žalovaným. Zo strany žalobkyne tak dochádza k nechcenej reakcii na zneužitie prevahy moci žalovaného, ktorý namiesto pokojného výkonu práva na bývanie a pozitívnej spolupráce pri výkone rodičovských povinností, zameriava (zneužívajúc svoje právo na bývanie v spoločnom obydli) slovné útoky voči žalobkyňi, ako to vyplýva i z predloženého zvukového záznamu, vrátane posielania žalobkyne preč z domu, zhadzovania jej osoby pred deťmi. Nejedná sa preto o konflikt rovnocenných strán, ale o schválnosti žalovaného hrubo narúšajúce bývanie v spoločnom obydli. Žalobkyňa je obmedzená možnosťou voľby životných aktivít, v dôsledku reagovania na schválnosti žalovaného, ktorý po svojom návrate do spoločného obydlija hrubým spôsobom znepriemňuje život žalobkyne, ako matky troch maloletých detí i v útlom veku. Ide tu o prípad psychického násillia, ktoré dosiahlo taký stupeň intenzity, ktorý vyžaduje okamžitú dočasnú úpravu pomerov (do skončenia konania vo veci samej). 32. Na základe predložených listín (oznam o podaní oznámenia zo dňa 3.10.2018, dodatok k podaniu oznámenia zo dňa 23.10.2018, záznam o podaní oznámenia zo dňa 28.10.2018, záznam o podaní oznámenia zo dňa 2.11.2018, zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 14.11.2018, záznam o podaní oznámenia zo dňa 12.12.2018, potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlija zo dňa 12.12.2018), vyjadrení strán, možno konštatovať, že v danom prípade žalobkyňa osvedčila potrebu úpravy vzťahov medzi stranami sporu pre dôvodné podozrenie z násillia, ktorého sa dopúšťal žalovaný voči žalobkyňi, a teda opodstatnene sa domáhala uloženia povinnosti, aby žalovaný nevstupoval dočasne do domu, pričom žalovaný bol už policajtom vykázaný z predmetných nehnuteľností. Jeho sťažnosť voči postupu policajta pokiaľ ide o samotné vykázanie, bola posúdená príslušným orgánom ako neopodstatnená. Osvedčené právo na ochranu pokojného bývania žalobkyne (s maloletými deťmi) malo prednosť v kolízii pred vlastníckym právom žalovaného. 33. Za daného stavu dočasné vylúčenie žalovaného z užívania nehnuteľností nepredstavuje neprimeraný zásah do výkonu jeho vlastníckych práv, i práva žalovaného na rešpektovanie jeho obydlija, pretože jeho legitímnym cieľom je zabezpečenie reálnej a efektívnej ochrany duševného zdravia žalobkyne pred správaním žalovaného, ktorého konanie vykazuje znaky psychického násillia.

10. Podľa § 325 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „Civilného sporového poriadku“), neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. e/ Civilného sporového poriadku neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia.

12. Podľa § 326 ods. 1 Civilného sporového poriadku, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

13. Podľa § 333 Civilného sporového poriadku, neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

14. Podľa § 334 Civilného sporového poriadku súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

15. Podľa § 339 Civilného sporového poriadku, o zrušení neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť bez pojednávania. V prípadoch neodkladného opatrenia podľa § 334 a 338 majú dotknuté subjekty právo vyjadriť sa k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia.

16. Jednou zo zákonných podmienok zrušenia predbežného opatrenia, ako aj neodkladného opatrenia je odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo nariadené [§ 77 ods. 2 OSP a § 334 CSP]. Zákonným dôvodom zrušenia predbežného opatrenia (vrátane neodkladného opatrenia) je zmena tých pomerov, ktoré oproti stavu rozhodujúcemu v čase jeho nariadenia boli relevantné pre jeho nariadenie. Z uvedeného potom a contrario vyplýva, že existencia/trvanie týchto dôvodov vytvára zároveň zákonnú prekážku, aby sa strana domáhajúca jeho zrušenia mohla dôvodne tohto návrhu aj domôcť. Súd v rámci rozhodovania o zrušení uznesenia o nariadení predbežného opatrenia nemôže preskúmavať správnosť pôvodného uznesenia o predbežnom opatrení, ako to požadoval sťažovateľ, ale musí sa zaoberať iba otázkou, či strana domáhajúca sa zrušenia predbežného opatrenia vo svojom návrhu tvrdí také skutočnosti, ktoré nastali po vyhlásení uznesenia o predbežnom opatrení a ktoré zároveň znamenajú aj zmenu skutkových okolností/pomerov (vrátane situácie, keď v priebehu konania nastane kvalitatívny posun v otázke miery preukázania rozhodujúcich skutočností, napr. keď z pôvodne osvedčenej skutočnosti po vykonaní príslušného dokazovania je preukázané, že táto nie je splnená). (uznesenie Ústavného súdu SR z 3. augusta 2017, sp. zn. II. ÚS 491/2017).

17. Odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie pôvodne nariadené, nadväzuje na znenie § 325 ods. 1 CSP. Toto ustanovenie umožňuje nariadiť neodkladné opatrenie len v dvoch prípadoch, a to z dôvodu potreby bezodkladne upraviť pomery alebo z dôvodu obavy, že exekúcia bude ohrozená. Aj k zrušeniu neodkladného opatrenia môže teda viesť iba odpadnutie toho dôvodu, pre ktorý bolo pôvodne nariadené. Dôkazné bremeno vo vzťahu k splneniu danej podmienky zaťažuje stranu, ktorá sa zrušenia neodkladného opatrenia domáha (Števec, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, s 1133).

18. Navrhovateľ sa domáha zrušenia neodkladného opatrenia z dôvodu, že všetky oznámenia o priestupkoch podané odporkyňou boli odložené ako nedôvodné, preto neodkladné opatrenie bolo vydané na hlavne na základe falošných obvinení jeho osoby z priestupkov, sťažnosť voči postupu policajtov pri vykázaní z obydlija bola posúdená ako čiastočne dôvodná a do dnešnej doby nebolo vznesené obvinenie voči jeho osobe.

19. Po oboznámení sa s návrhom navrhovateľa na zrušenie neodkladného opatrenia, navrhovateľom predloženými dôkazmi a to oznámením Krajského riaditeľstva PZ v Trnave zo dňa 13.03.2019 o výsledku prešetrenia sťažnosti, Odpoveďou Okresného úradu Trnava zo dňa 30.04.2019, Oznámením Okresného riaditeľstva PZ Trnava zo dňa 03.04.2019 o prijatých opatreniach, vyjadrením odporkyne k návrhu navrhovateľa, predloženými dôkazmi a to doplnením trestného oznámenia vo veci začatého trestného stíhania pre týranie blízkej a zverenej osoby k T. podaného odporkyňou dňa 12.07.2019 na Krajskú prokuratúru v Trnave, spisom Okresného súdu Trnava sp. zn. 20C/105/2018, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa na zrušenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný.

20. Zo spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 20C/105/2018 súd zistil, že Okresný súd Trnava uznesením č.k. 20C/105/2018-31 zo dňa 20.12.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/80/2019-123 zo dňa 01.04.2019 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým navrhovateľovi

ako žalovanému uložil dočasne nevstupovať do rodinného domu - stavba so súpisným č. XXXX, postavená na parcele registra "Y." s parc. č. XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², druh stavby: XX - Rodinný dom, popis stavby: rodinný dom s garážou, na pozemok, parcela registra "Y." s parc. č. XXXX/XXX o výmere XXX m², zastavaná plocha a nádvorie s na pozemok, parcela registra "Y." s parc. č. XXXX/XXX o výmere XXX m², zastavaná plocha a nádvorie, zapísané na LV č. XXXXX vedenom katastrálnym odborom Okresného úradu H. pre k. ú. H., obec H., okres H., a to až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalobkyňa (v tomto konaní odporkyňa) a žalovaný (v tomto konaní navrhovateľ) sú podielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti. Z jednotlivých záznamov o podaní oznámenia voči žalovanému a zo zápisnice o trestnom oznámení, ako aj zo samotného vyjadrenia žalovaného k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mal súd preukázané, medzi žalobkyňou a žalovaným dochádza veľmi často ku konfliktom, hádkam a napätým situáciám, čoho svedkami sú ich spoločné maloleté deti. Z potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydľia mal súd preukázané, že podľa § 27a ods. 1 Zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zboru v znení neskorších predpisov bol žalovaný dňa 12.12.2018 v čase o 20:50 hod. vykázaný zo spoločného obydľia žalobkyne ako ohrozenej osoby. Konanie žalovaného k žalobkyňi opísané v návrhu vzbudzuje obavu o jej život, telesné a duševné zdravie, ako aj život, telesné a duševné zdravie maloletých detí pochádzajúcich z manželstva žalobkyne a žalovaného.

21. Odvolací súd v uznesení č.k. 10Co/80/2019-123 zo dňa 01.04.2019 konštatoval, že jednotlivé skutky žalovaného označené žalobkyňou za schválności zdanlivo samy o sebe nenavodzujú dojem, že ide o násilie, avšak práve hromadnosť, opakovanie a sústavné trvanie skutkov žalovaného, malo za následok, že spolužitie žalobkyne so žalovaným sa stalo objektívne neznesiteľným a neakceptovateľným, hrubo narúšajúcim kvalitu života žalobkyne, ktorá je nútená znášať negatívne následky správania žalovaného, vykonávať aktivity na svoju obranu v snahe eliminovať uvedené následky, odchádza z domu, aby sa vyhla stretnutiam so žalovaným. Zo strany žalobkyne tak dochádza k nechcenej reakcii na zneužitie prevahy moci žalovaného, ktorý namiesto pokojného výkonu práva na bývanie a pozitívnej spolupráce pri výkone rodičovských povinností, zameriava (zneužívajúc svoje právo na bývanie v spoločnom obydľi) slovné útoky voči žalobkyňi, ako to vyplýva i z predloženého zvukového záznamu, vrátane posielania žalobkyne preč z domu, zhadzovania jej osoby pred deťmi. Jedná sa o schválności žalovaného hrubo narúšajúce bývanie v spoločnom obydľi, žalovaný hrubým spôsobom znepríjemňuje život žalobkyne, ako matky troch maloletých detí i v útlom veku. Ide tu o prípad psychického násillia, ktoré dosiahlo taký stupeň intenzity, ktorý vyžaduje okamžitú dočasnú úpravu pomerov. Podľa odvolacieho súdu na základe predložených listín (oznam o podaní oznámenia zo dňa 3.10.2018, dodatok k podaniu oznámenia zo dňa 23.10.2018, záznam o podaní oznámenia zo dňa 28.10.2018, záznam o podaní oznámenia zo dňa 2.11.2018, zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 14.11.2018, záznam o podaní oznámenia zo dňa 12.12.2018, potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydľia zo dňa 12.12.2018), vyjadrení strán, možno konštatovať, že v danom prípade žalobkyňa osvedčila potrebu úpravy vzťahov medzi stranami sporu pre dôvodné podozrenie z násillia, ktorého sa dopúšťal žalovaný voči žalobkyňi, a teda opodstatnene sa domáhala uloženia povinnosti, aby žalovaný nevstupoval dočasne do domu, pričom žalovaný bol už policajtom vykázaný z predmetných nehnuteľností.

22. Zo spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 20C/105/2018 mal súd preukázané, že podľa prvoinštančného ako aj odvolacieho súdu žalobkyňa osvedčila potrebu úpravy vzťahov medzi stranami sporu nielen oznámeniami odporkyne o spáchaní priestupkov navrhovateľom, ale aj ďalšími predloženými listinami a to trestným oznámením odporkyne, potvrdením o vykázaní zo spoločného obydľia, návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, vyjadrením navrhovateľa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, preto nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľa, že neodkladné opatrenie bolo vydané len na základe oznámené odporkyne o spáchaní priestupkov.

23. Okresný úrad Trnava navyše pri posudzovaní oznámení odporkyne o priestupkoch posudzoval každý skutok navrhovateľa jednotlivo. Odvolací súd v uznesení č.k. 10Co/80/2019-123 zo dňa 01.04.2019 konštatoval, že jednotlivé skutky navrhovateľa zdanlivo samy o sebe nenavodzujú dojem, že ide o násilie, avšak práve hromadnosť, opakovanie a sústavné trvanie skutkov navrhovateľa malo za následok, že spolužitie odporkyne a navrhovateľa sa stalo objektívne neznesiteľným a neakceptovateľným, hrubo narúšajúcim kvalitu života odporkyne.

24. Podľa vyjadrenia odporkyne medzi ňou a navrhovateľom stále dochádza ku konfliktom, hádkam a napätým situáciám, z ktorého dôvodu odporkyňa doplnila trestné oznámenie vo veci začatého trestného stíhania pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby k T. dňa 12.07.2019 na Krajskej prokuratúre v H., ktoré konanie doposiaľ nie je právoplatne skončené.

25. K tvrdeniu navrhovateľa, že sťažnosť voči postupu policajtov pri vykázaní z obydlija bola posúdená ako čiastočne dôvodná súd uvádza, že táto skutočnosť bola známa už v čase vydania neodkladného opatrenia a túto zohľadnil aj odvolací súd vo svojom rozhodnutí v bode 23 odôvodnenia: „Vo vzťahu k sťažnosti žalovaného voči postupu policajta a k tvrdeniu, že táto bola po prešetrení vyhodnotená ako opodstatnená, je potrebné uviesť nasledovné. Z upovedomenie KRPZ v Trnave z 13.3.2019 č. G. vyplýva, že sťažnosť týkajúca sa žiadosti zaslania úradného záznamu spísaného policajtom bola posúdená ako žiadosť a postúpená na OR PZ v Trnave. Pokiaľ ide o sťažnosť voči samotnému vykázaniu (a teda najpodstatnejšiu časť pre dané konanie), vykázanie žalovaného zo spoločného obydlija bolo vyhodnotené ako súladné so zákonom č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore a preto sťažnosť v tejto časti bola posúdená ako neopodstatnená (v častiach týkajúcich sa potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlija z 12.12.2018, z dôvodu, že bolo neúplné, došlo k porušeniu všeobecne záväzných právnych predpisov, a tiež poučenie vykázanej osoby nebolo v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi“). Súd v rámci rozhodovania o zrušení uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia nemôže preskúmať správnosť pôvodného uznesenia a teda ani správnosť posúdenia upovedomenia KRPZ v Trnave z 13.3.2019 č. G. v konaní o nariadení neodkladného opatrenia prvoinštančným ani odvolacím súdom. Z upovedomenia KRPZ v Trnave z 13.3.2019 č. G. však jednoznačne vyplýva, že sťažnosť voči samotnému vykázaniu žalovaného zo spoločného obydlija bola v tejto časti posúdená ako neopodstatnená. Uvedené teda nepredstavuje zmenu skutkových okolností, ktorá by nastala po vyhlásení uznesenia o neodkladnom opatrení, v dôsledku ktorej by odpadli dôvody nariadenia neodkladného opatrenia.

26. K tvrdeniu navrhovateľa, že do dnešnej doby nebolo vznesené obvinenie voči jeho osobe súd uvádza, že táto skutočnosť ako dôvod pre zrušenie neodkladného opatrenia je taktiež irelevantná z dôvodu, že ani táto nepredstavuje žiadnu zmenu oproti stavu existujúcemu v čase nariadenia neodkladného opatrenia, kedy súd vychádzal zo zápisnice o trestnom oznámení podanom odporkyňou dňa 14.11.2018, ktoré navyše odporkyňa dňa 12.07.2019 doplnila na Krajskej prokuratúre v Trnave a trestné konanie pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby teda stále prebieha pod T. a doposiaľ nie je právoplatne skončené. Z uvedeného vyplýva, že dôvody, pre ktoré bolo nariadené neodkladné opatrenie trvajú, preto je potrebné, aby pomery medzi stranami sporu zostali naďalej upravené nariadeným neodkladným opatrením.

27. Vzhľadom na to, že navrhovateľ nepreukázal, že odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, súd návrh navrhovateľa na jeho zrušenie zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a 2 CSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis, uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.